

ДІЛО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринна 18., II. пав.

Конт. почт. шлук. 26.726.

Адреса тел. „Діло-Львів“.

Число телефону 868

Рукописи редакція не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно 5— К.
квартально 15—
піврічно 28—
відрічно 56—

у Львові (без доставки):
місячно 4— К.
квартально 12—
піврічно 22—
відрічно 44—

в Німеччині:
квартально 28— М.
відрічно 56—
За зміну адреси вказати с. 56 с.

Ціна оголошень:

Реклама в першому виданні за 100 слів в день по 100 с., в наступних виданнях по 150 с., в третій часті по 200 с. за кожну лінійку. Ціна за лінійку в день. Ціна за лінійку в день. Ціна за лінійку в день.

Одні приєднанні показують у Львові 16 с. на промісті 20 с.

Видав. Видавничої Спільноти „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Вацлав Пачейко.

Інтерес і право.

Конфлікт між Українською Центральною Радою і німецькою військовою властю.

Львів, 3. цвітня 1918.

В Берестю делегація правительств Центральної Ради говорила з делегаціями осереднених держав як рівний з рівним. Найпророчистішим свідченням сего є текст мирового договору.

Не змінило ся се й тоді, коли правительством Ради покликало Німеччину, а опісля й Австро-Угорщину на поміч для заведення внутрішнього ладу. Для сього недоставали правительству Ради сильної руки; сю сильну руку — і брали ш нічого — мали йому дати Німеччина й Австро-Угорщина. Що і як робити для заведення внутрішнього ладу, се мала вказувати війським дружним сусідів державна власть Української Народної Республіки: Центральна Рада і її правительтво.

Що зі становища міжнародного права і державного права Української Народної Республіки справа власне так представляє ся, стверджує се публично державний канцлер Німеччини гр. Гердлінг в телеграмі до українського президента міністрів Голубовича з приводу вступлення українських і німецьких військ до визволеного від большевиків Києва.

Німецькі війська — звучать дословно слова канцлера — ще стоять в краю. Жду Вашого повідомлення, коли на Вашу думку задача німецького війська буде покінчена і можна буде дати приказ забрати його.

Сими словами державний канцлер Німеччини посвідчує, що державна власть Української Народної Республіки, покликаючи дружні держави на поміч, не уступила в їх користь нічого з прав української державної суверенності, та що Німеччина, йдучи на поміч українській державній власті, обовязала ся права української державної суверенності в цілій повноті шанувати.

Се треба мати на увазі, оцінюючи справу конфлікту між правительством Ради і німецьким начальним вождом на Україні ген. Айхгорном; тоді стане ясно, по чій стороні право і слушність.

Видаючи власні розпорядки в справах, які належать до компетенції української державної власті — найперше в справі земельній (і то не тільки в справі засівів, але також в справі землеколодіння), а отже в справі публичного права громадян Української Народної Республіки — німецький начальний вождь перестав бути виконуючим органом української державної власті, а правителем собі її суверенні права, права державної власті в Українській Народній Республіці; він перестав бути „сильною рукою“ української державної власті, — що було його задачею, — а зробив ся сам властю в українській державі.

Проти сего присвоєння собі прав української державної власті ген. Айхгорном виступає однодушно ціла Рада зі своїм правительством.

Як рішуть ся сей конфлікт, се залежить від відношення сили. Однак право і слушність по стороні Ради і її правительства.

І коли німецький урядовий комунікат з 1. с. як причину конфлікту подає, що деякі члени правительства брали участь в агітації проти німецької військової власті, — то він розминає ся з дійсністю в двох точках: по перше причиною конфлікту є присвоєне собі прав української державної власті ген. Айхгорном, а агітація проти його заряджень є тільки наслідком того присвоєння; по друге в тій агітації — коли се так комусь подобає ся назвати — взяли участь солідарно всі члени Малої Ради і правительства.

Отже ходить в сім конфлікті о се, що німецька військова власть хоче собі присвоїти

права державної власті на Україні, а Рада і її правительтво виступили проти сього.

Які мотиви можуть руководити Німеччиною? Вони вводять ся до сього, що стоять до української державної власті в відношенні рівного до рівного стало для Німеччини невідгідним.

Установлена берестейським договором західна границя України вже осереднім державам руки в поладженню польської справи. З міжнародно-правного становища сей границі не можна змінити без згоди українського правительства, а правительтво Ради ніколи своєї згоди на таку зміну не дало би.

Торговельно-політична часть берестейського договору вже осередні держави в використованню господарських дібр України. Вони можуть дістати лише стільки, таким способом і за яку відплату дасть їм українська державна власть. А се власть — Рада і її правительтво — стоїть на тім, що може бути дана тільки надвишка по заслокоєню власних потреб і за належну відплату в першій мірі за арміслові виробы, потрібні Україні.

Очевидно, колиб українська держава була сконсолідована, українська державна власть сильна, тоді ті незгоди, які випливають з відношення рівного до рівного, були би такі самозрозумілі, що нікому в думку не прийшло би старати ся їх усунути. Однак українська держава не мала ще часу консолідувати ся й втворити сильної власті, — отже чому не пробувати усунути невягод? Чому не накинути своєї волі, замість словняти волю української державної власті? Тоді можна розпоряджати українською територією й українським збіжем, не важучи ся нічим.

З сього становища стане зрозуміло, чому німецька військова власть удержувача безпосередні зносини з національними й політичними групами, які побороювали Центральну Раду і її правительтво, чому поставила ся прихильно до державного замаху ген. Скоропадського.

Доки українська державна власть опирає ся на конституції Української Народної Республіки (отже правительтво покликає Центральна Рада, яка може уступити своє місце скликанням нею Установчим Зборам, на які тоді

переходить право покликаня правительства), доки кожде нове правительтво вступає в усі права й обовязки попередного, доки кожде має за собою ті права, а Німеччина й Австро-Угорщина супроти нього ті зобовязаня, які установає берестейський договір, доки обовязує відношене рівного до рівного.

За те при державнім замаху отсе правне відношене уступає на дальший план, а на перед висуває ся відношене сили. Кожде українське правительтво, утворене державним замахом проти Центральної Ради, буде мати стільки прав, скільки відмірить йому та дружна держава під якої охороною воно виконало замах на конституційне українське правительтво. А се міра буде залежна тільки від дійсного відношення сил в дану хвилину; на права й обовязки з берестейського договору не можуть покликати ся правительтво, яке прийшло до власті не шляхом конституційного вступлення на місце правительства, яке заключило берестейський договір.

Отже зрозуміло, що Німеччині вигідніше мати діло з українською державною властю, утвореною замахом на Центральну Раду і її правительтво, при допомозі Німеччини, ніж з Центральною Радою, яка утворила ся волею народу і вступила в Берестю в зносини з Німеччиною як рівний з рівним.

До сього додаймо, що національні і політичні групи, які виступають проти Ради, побороють її республікально-соціалістичне становище, отже своїми політично-соціалістичними ідеями державного будівництва підкопають більше під погляді й інтереси міродатних кругів Німеччини, які не можуть одушевляти ся республікою, що будує своє внутрішнє житє на соціалістичних основах, — а стане ясний не тільки хвилиною, але й постійний інтерес Німеччині в теперішнім конфлікті на Україні.

Противагою сьому інтересови могло би бути тільки або глибоке правне почутє ако сила українського народу.

Правне почутє вже уступило місце потугою інтересу; конфлікт між німецькою військовою властю й Центральною Радою є власне конфліктом між інтересом німецької і привом української сторони.

Чи український народ мати ме в сю хвилину стільки сили, щоб заставити шанувати в цілій повноті своє право, се покаже найближша будучність.

Однак в кождім разі є й буде в нього стільки сили, щоб зберегти свою державність. М. П.

Розвиток подій в Києві.

Скоропадський гетьманом України. — Грушевський президентом Української Народної Республіки. — Маніфест Скоропадського. — Скоропадський і німецькі власті. — Становище українських партій. — Грушевський під обороною стрільців.

Львів, 3. мая 1918.

Інформації, які отсе подасмо, відносять ся до подій з 29 і 30. цвітня.

Проголосив Скоропадського отаманом в'їзд земельних власників, але вже по сецесії „хліборобів-демократів“, отже точнійше: в'їзд великих і середних земельних власників. Обряду помаваня довершив єпископ чигиринський Нікодим.

Рівночасно того самого 29. цвітня по пол. відбула засіданє Мала Рада. На сім засіданню ухвалено конституцію Української Народної Республіки і вибрано проф. М. Грушевського президентом Республіки. Ухвалено також справлений земельний закон, який містить постанову, що приватна власність до висоти 30 десятин не підлягає вивласненню.

Для 30. цвітня появив ся на мурах міста маніфест гетьмана Скоропадського. Він заявляє, що „став гетьманом“ щоб „ратувати Невьку-

Україну від безладя“, й обіщє завести лад в порозумінню з осередними державами. Права гетьмана маніфест означає майже в такім обемі, як права монарха. Маніфест розвязує Центральну Раду й усуває її правительтво. Рівночасно установаєть ся нове правительтво під проводом „отамана міністра“. Маніфест містить поіменний спис членів нового правительства. Маніфест зносить усі російські закони, як також усі закони Центральної Ради, обіщючи видати нові. Законодатною властю має бути „сейм“, який в маніфесті обіщєть ся скликати на основі загального, рівного, безпосередного і тайного виборчого права. З інших постанов згадаємо, що маніфест постановляє православно-релігійну державною. Земельне питає обіщє маніфест поладити тим способом, що дасть селянам нагаду купувати землю.

Берлінські круги на запит німецької команди відповіли, що годять ся на Скоропадського,

якби він зоборжався слухати їх вказівок; він на се згодив ся.

З України в за Скоропадським вислі військові круги, помішники, а також і селяни й та части інтелігенції, яка гуртується в партіях соціалістів-самостійників і соціалістів-федералістів. Проти нього українські соціалісти-революціонери й соціалні демократи й ті верстви робочого сільського і міського народу, на яких опирають ся ці партії.

Національні меншости в своїх демократичних і соціалістичних групах проти Скоропадського, бачучи в нім ставлення соціально-політичної реакції проти здобутків революції.

Українські Стрільці й Гайдамаки стоять за Центральною Радою. Є чутка, що дивізії, утворені в полоніях, які є на Соловєвських фронті, йдуть на Київ для оборони Центральної Ради.

На Грушевського якийсь злочинець, перебраний за Стрільцями, виконав замах, однак тільки легко зранив його. Над злочинцем Стрільці виконали самосуд. Теніс Грушевський знаходиться під охороною Стрільців в їх казармі при Львівській вул. ч. 24.

Вночі з 30. цвітня на 1. мая роздавано між робітниками картки з покликком готувати ся на день 1. мая до боротьби. Мала би се бути боротьба між Скоропадським і Центральною Радою. Що стало ся 1. мая, ще не знаємо.

В кождім разі німецьке урядове донесене з 2. с. м. про побалене Ради й установлене нового правительств доносить тільки про початок, а не про завершене перевороту.

Події в Києві в урядовім освітленю Берліна і Відня.

„Прейсінг“ Центральної Ради і її правительств.

БЕРЛІН, 1. мая (Твб.) Урядово. В останній часі зазначено у Києві сильну агітацію, яка очевидно зєрталася також проти німецьких впливів на Україні. Наші старани, щоби звести люд, діявали від правительств цілком недостаточною підмогою. Воно також не принижало ніяких мій, щоби загнати ресейський об'єкт і в сей спосіб звязати ся зі засягнених договором зобовязань.

Тому полений маршалак Айтгори в порозуміню з цісарським послем бар. Мумом був змушений оголосити приказ про виконане ресейських полених ресбит. Сей приказ передав українська преса і серію і се викликало забурене в місто і протест в Раді. Були навіть признаки, що члени правительств самі беруть участь в агітації проти нас.

Серед цих обставин набрало самовільне арештоване директора російського банку для зовнішньої торгбл Доброго спеціального значія. Був дальших обясень нападено на него в імені „Сюза України“ в його домі і забрано його. Прикликани на псмій жєвнїри державної міліції відмовились його ухеронити. Місце його побуту доси незвісне. Добрий, як український фінансовий зваєць, зіткнув ся в німецьких членами господарської комісії і зеднав собі великі заслуги річєсною праєю в австрійською і німецькою делегацією. Крім сего були відомости, що ще наступлять дальші арештованя.

Рівночасно множили ся признаки для підозріння, що арештоване вийшло від самих членів правительств. Сему розвиткови події не могла спокійно придивляти ся німецька команда. Насильство означало поворот внахї, а правительство оказало ся за слабе, щоби забезпечити у Києві правний лад.

Полений маршалак Айтгори в порозуміню з цісарським гослом бар. Мумом видав спеціальні розпорядки для забезпеченя міста Києва, котрі зміряють до заведеня військових судів, строгого покараня звичайних злочинів і грозять найтяжшими карами за кожде забурене порядку.

В тім часі пегеняні німецькі військові суди слідство в справі Доброго. Воно довело до арештованя міністра війни Жуковського, шефа відділу міністерства внутрішніх справ Гасєвського, жинки мін стра внутрішніх справ п. Ткаченкової, команданта міської міліції Бугацького і управителя міністерства закордонних справ Любянського.

Судове слідство ведеть ся дальше.

Нове правительство.

БЕРЛІН, 2. мая (Твб.) На Україні делегати селяни, які прибули до Києва, повелили стару Раду і дотеперішнє правительство.

Новоутворене правительство зложило негтайно заяву, що в-но стас на становищі берестейського мира.

Як доносять далі, в Києві арештовані особи випущено на волю. Сї арештованя не мали впрочім нічого спільного з державним переворотом на Україні.

Становище віденських кругів.

ВІДЕНЬ, 2 мая. В віденських дипломатичних кругах не привязують до заряджень ген. Айтгори великого політичного значія. Зміна правительств відбула ся незалежно від сього; дотеперішнє правительство упало завдяки своїй внутрішній слабости.

Програма, яка завела осередні держави на Україну і якої головною цілю є здобути поживу не може дізнати обмеження. Зобовязаня України супроти осередних держав, обняті берестейським договором вжуть не тільки тодішнє, але кожде будуче українське правительство. (А зобовязаня осередних держав супроти України? — Ред.)

Віденські дипломатичні круги сподівають ся, що нове правительство ліпше буде сповняти ті зобовязаня, ніж дотеперішнє, що воно в порозуміню з осередними державами заведе лад і всіми силами буде старати ся підпирати акцію осередних держав в справі достави поживи для них.

Від сього залежить становище осередних держав до нового правительств. В сій справі Відень і Берлін вїдні з собою.

Переговори України в Росію.

Львів, 3. мая 1918.

На основі найновіших донесень заповіджені мирові переговори між Україною і Росією ще не розпочали ся. Підчас коли українські делегати мають удати ся до Курська, відїхали російські до Смоленська. Московське „Наше Слово“ заявляє, що російське правительств не буде переговорювати з Україною, доки німецьке правительств не вишле також своїх заступників.

Російський народний комісар для заграничних справ вислав до правительств осередних держав і до російського заступника в Берліні телеграму, в якій сказано, що українське правительств не дає доси відповіди на російське предложене в справі мирових переговорів, а українські війська ведуть далі акцію проти Росії. Правительство світїм зарядило мобілізацію для ехорони републики і надїєть ся, що німецький посол гр. Мірбах причинить ся до здержаня походу українських війск.

Предсідатєль ради народних міністрів вислав ієсрову телеграму до українського правительств, як також до правительств німецького, австро угорського, турецького і болгарського, в якій стверджує, що на основі берестейського договору Чорноморська флота є власністю російської републики. На тій самій основі не належить також до України і Крив. Для привернення торговельного і морезавного руху на Чорнім морю предкладає утворити комісію, зложєну з представників російських, німецьких, австрійо угорських і турецьких шорків.

Виборча реформа

в пруським соймі.

Львів, 3. мая 1918

Палата послів пруського сойму зачала днє 30. цвітня друге читанє виборчої реформи. Гр. Спеє (центр) поставив внесок на усунєня виборчої реформи в денного порядку і відложєнє її аж до заключєня мира. Віцепрезидент державного міністерства д-р Фрїдберг заявив, що прийате внесєня про відложєне реформи викликає забурєнє між народом. Проти внесєня преобладали партії центра, поступових, соціал-демократи і національні ліберали.

Пос. Гофман (незав. соц.) заявляє, що на випадок прийняті внесєня звязати-ме борців на фронті, аби перестали бороти ся. Ся заява викликала бурливий сцени, серед яких падали оклики „трагик“.

Пос. Гайдебранд, провідник консерватистів, поставив внесок на 1-годинну перерву, аби його партія могла порозуміти ся в сій справі. По перерві повстала суперечка між консерватистами і віцепрезидентом державного міністерства д-ром Фрїдбергом, який відтак заявив, що вина паде на тих, які дітами сваянями виборчу реформу.

Відтак при поіменнім голосованю відкиненє внесок гр. Спеє про відложєне реформи 333 голосами проти 60, почім приступила Палата до мериторичної наради над трома першими парлаграфами предложеної реформи.

Президент міністрів д-р Гертлінг промовляв за предложенєм і закінчив свою бесїду тим, що загальнє рівне виборче право мусить прийти. Воно пїдїє без важких потрясєнь, або по тяжких внутрішніх боях. Чи хочете памозє подати руку до порозуміння, яке в будуччині забезпечить нас від тяжких потрясєнь, чи хочете ванта на себе відносіальність за всі заворуше-

ня, викликані відкиненєм реформи, що мимого не може мати ваги бажаної цілі? Промовляла ше Гайдебранд і Перм, за предложенєм.

В продовженю дискусії на засіданю 1. мая промовляв п. Ломан (нац. ліб.) про соціально демократії. Тяжкі прилоб станованя права голосованя забезпечить парлаполітики східної мархії.

Міністер внутрішніх справ д-р Денк заявив, що положєне вимагає безумовно вєдєнє виборчої реформи. Опрокидуючи тєрмархії буде можлива і на дальше, впрочім вїтєлясто відать позитивні зарядженя для скріплєнє Німєччини на сході. Зросту соціальної демократії нема також причини побоюватя ся, хїба противно тоді, коли відкинесть ся рівне виборче право, бо в таким випадку число соціал-демократів дуже зростє.

Промовляла ше пп. Пєхніке, Лїдїє, Прє і Штребєль, почім відложєно наради.

На засіданю 2. с. м. відкинено внесок Ломана. Відкинено також в поіменнім голосованю внесок про рівне виборче право 235 голосами проти 183, причім 4 послї здержали ся від голосованя.

Вкінї прийато §. 3. предложеня сєкретаряльного виборчого права в тексті комісії 233 голосами проти 183 (2 здержало ся від голосованя).

Реквізиції в формі позички

Пишуть нам з краю:

Реквізиції в формі позички! Реквізиції не нові для українського селянства Східної Галичини. Вони тагують ся неперервно від першої мобілізації, а коли власті хлєвєно приваля їх, то з двоєною енергією реквізували Мазур. Німці на власну руку не перебираючи в способ. Нови за те для селянства реквізиції в формі позички. А позички вської, зєвнїєні особливо, боїть ся наш хлєбороб на підставі жєвнїєної практики, не менше як самої війни. І чутя хлєборобу в селі, як приходить позичкати: „Вєрїть, що даю, даром—відчєпїть ся—лиш не позичкаєтє!“ А що скаже хлоп-хлєбороб німї на передманю, що може дати і що позичити?

Освідомлений з кінїшніми обставинами в селі, по розпорядку про нові реквізиції, востає собі питанє: У кого і що будуть реквізували?

Малоземельний український хлєбороб знає же не має що дати. Реквізиції, які тагали, єди лєвнї хлєбороб зязав перший снїг, зязав все. Ярнинного збіжя у него при сєгорїтїях урожайо не буде много. Рештки, призначєного на засів і врокормленє ярнинного збіжя, збердї рїдкнїтї експозитурї і роздїлили між двора. Хлоп-хлєбороб просїв о насїє на засів, та вєрадїями йому сїяти цїсок, а збирати зерно. Він не сїє пїску, але і зерно збирати пішла тєх, ні йому дали раду.

Немає у хлєбороба нїякї аже і пшєнєцї, є і ту до рештки забрано на білу муку: на хлєдївську мапу і польську пашку. Лїдилось зєдєрзерно на чорний хлєб, та знати треба, що тєрчорнім хлєбї буде мусїти хлоп: орати, сїяти, косити, жати і збирати. „Сєй халод, то тільки сєретофакми цїлий Божий дєнь жє!“—сїєтє сї Нєскєль, глядїючи на нужду сєлян. Та чїмї жє картофель нема. Останкаля чорного хлєбу вїстї врокормити хлоп-хлєбороб, нїякї масїнїйшїй, бїдакїв в селі, щоби помогли йому у рїцї господарській. Сєж їдє передновок, а їдї аже в часї передновїєнї, третїна сєля голокувала. А вкінї хто корнїть дєсятї тїстї вїшкнїєвї малїх мїсточок, які одєржуютє їдїє муку мєнопожевої раз на дївєкї мїсїцї?

І двір нїнї аже не даєтє! Господаря його виказує, як сє спракїзували комісіонєр, щоби він забїрав бїльшє збіжя на засів в мїлїтєрї комісіонєра, як його віддає. Маз збіжє, то збіє нїнї аже в руках консуєнта, згладїє „доганєтє посєреднїкє“. Стодїчнє мїсто аже тажєкї не має хлєба, та має його і то бїлий, для сєбї і до продакї за добрі гроші посєреднїкє.

Бої на заході притихли.

БЕРЛІН, 2. мая (Вольф). Урядово:

На боевищах положєне незмінєне. В обєстї гори Кємєсєль, також між Соїєнїєм і польком Луєє, під Montdidier, Lassigny і Noyeux вїжїла боротьба артилерії.

На лєтатарнїєській фронтї діяльність фрєнцуської артилерії будє в полоудєвєкї годїєнї жива. Мємшї вєрстїєнї неспрїтєлє відєрєтє.

відомий український громадянин повинен передбачувати сю часом, бо якраз тепер українська справа дуже актуальна і треба чужинці як слід інформувати про нашу невідатичні змагання. Виданням є голова Народного Комітету д-р Кость Левчицький, видавничий редактор посол Володимир Сингадєвич. Умови передати такі річні 12 кор., піврічно 6 кор. 50 сот. Гроші просимо слати: Wien XVIII, Karl Ludwigstrasse 3/15. Просимо поспішити ся з задоволеннями, що би видавництво могло устатити наклад, ш-е при телеграфній дорожні є дуже важне.

Чи Ви вже обезпечені на жите?

Коли ні, то зголоште ся до одиного українського товариства австрійських обезпечень на жите і ремта

„КАРПАТІІ“ — у Львові — вул. Руська 18

Українець обезпечує ся тільки в українськїм Товаристві! ХЦ 2—7

Відозва

до Всч. ОО. Духовних, Шановних Громадян і Врємядян, Хвалених Товариства і Організацій піврозлічлих Комітетів, церковних брацтва і Урядів громадянських, шкільних молодіжи і всієї української суспільности.

Для несеня матеріальної і моральної допомоги українському населеню Галичини, яке так тяжко потерпіло від світової війни, звязав ся Митрополичий Комітет Ратунковий під покровом всіх трох галицьких гр. кат. Архієреїв.

До сповнення сього завдання Комітет потрібує помоги ширшого загалу і грошей. Кому лежить на серці поміч тим нещасливим, що їх війна зруйнувала, звольте прислугити а члени льокального Комітету складкового і заняті ся збираннем жертв і складок на цілий Комітет.

Високе ц. к. Намісництво у Львові затвердило статут Комітету, а рішенем з д. 4. цвітня 1918. ч. 6540. през. дало дозвіл на збиране добровільних жертв і складок на його цілі по цілім нашім краю протягом цілого світлого тижня т. є. від 5. до 12. мая н. с. 1918.

Льокальні складкові Комітети звольте з покликом на вгадане розпоряджене повідомити свої ц. к. Староства про уконституоване і склад Комітету, а після укінчення збірки прислати виказ жертв до М. К. Р. у Львові, ул. Влахарська ч. 9., а гроші на руки Краєвого Союзу Кредитового, Ринок ч. 10. ч. вкл. кн. 11.000.

Поратувати тих нещасливих, які понесли великі жертви при обороні краю і держави, є нашим християнським, горожанським і народним обовязком. Наш український нарід мусить сам себе поратувати, а помочи треба скорой і щедрої, бо нужда велика, нарід гине від бід, голоду і холоду.

М. К. Р. має надію, що на его голос відкликне ся кождий, кого війна пощадила; у такій наглій потребі ні одна парохія, ні одна церков, ні одно брацтво, ні одна читальня, ні одно товариство, ні одна громада, ні одна вкінци Українка та ні оден Українець не відваже своєї щедрої помочи, і широкого попєртя. А слези радости і вдячна молитва сиріт, бездомних, голонних, негодітих, небутих і скитальців нехай стануть за валлату.

Від Митрополичого Комітету Ратункового У Львові, дня 24. цвітня 1919.

Виконуючий Виділ М. К. Р.

† Др. Боцян Епп. вр. Гр. Микитюк, провідник, за секретаря. 992. 5—5.

Оголошенє.

Філія „Сільського Господаря“ в Жовні оголошує отрим конкурс на посаду управителя повітової канцелярії.

— Посада до обнятя зраз. —

Платая після умови. Зголошеня слати на адресу о. Йосифа Мариновича в Любелі п. Пристань. 1020 2—3

НАДІСЛАНЕ

Клуужок Укр. Педаг. Тов. в Тернополі отвірає з днем 10 мая с. р. приготівний кур: до гімназії. Вік учеників найвисше 13 лт. М'сячна оплата за науку 5 кор. Учзники одержать приміщенє і обід даром, а сінник, посільє, мусять мати свою. Зголошеня усгні і письмениі, найдальше до 27. цїгня приймає і уділяє ближших інформації дирекція укр. гімназії в Тернополі.

Заклад дєтвєстївно-технїчний

Д-р В. ГЕЛЬФЕР

Львів, вул. Копєрнїка 3 XV 3—13

Відповідає за редакцію Д-р ВАСИЛЬ ПАКЕНКО.

Іван Роздольський

У. С. С. полонений 4 вересня 1916 р. не писав ані разу. Хто з вертаючих з полону видів его в полонї, знає що про него, прошу донести до: о. Е. Роздольський, Божиків, п. Литвишів. 908 4—4

ОГОЛОШЕНЯ.

Палицю з срібною ручкою тувльського виробу, в монограмом В. В. пропала мені 29. цвітня. Хтоби єи знайшов, радо винагороджу квотою 20 кор. — Весоловський, Львів, Ринок. 10. „Діло“. 2—2

ЖИЛЕТТЕ і т. п. вистричь собі кождий самик нове спеціальним апаратом „Saffers“, ціна К 3-50, після спеціальні К 4-50 на провідню на попер. зав. К 1— на а. про. Saffers, найбільш вїсстоя до Жилетти і т. п. К туан. Перфумерія С. ФЕДЕР, Львів, Сикстуська 7. 985 е 98—7

Коси і серпи в найлучшій якості пручає Л. Райх, Львів, Печерська 8. 1037 1—3

Малення Сердюк в Губичку великі, пошукує свого мужь Дея в Сердюка, познанього, Позгана, а зольте ласкаво донести. 021 2 2

Паровий млин Аксельбрад у Львові пошукує фязово здібних на посаду підмлинара і вальценлєтра. 1024 2—3

Машинїст велїзвичий, Українець, вдовець, 33 рткї в 10 місячним хлопчиком. Оженить ся зі старшою панною до 35-літ або вдовою до 40 літ. Кразичні мають першенства, маеток пожадичий. Рїч тракують поважнє. Листи в фотографїямї слати під адресою (Машинїста 33. Редукція „Діла“. 091 3—3

Пошукуєть ся машинїстки, яка вправно пише на машині „Mercedes“ українським і латинським пїсьмом. Зголошеня слати до

Краєвого Союзу для збуту худоби у Львові, Осолїєських 15, П. п. 869 8—9

На спомин про першій мир в Берестю вийшли

вірні и дешеві озїтлинки

що представляють всіх трех уповновласнених делегатів Української Народної Рєпублики, їх дорадичків і канцелярії.

Продає Книгарня Наукового Т-ва Ім. Шавченка у Львові, Ринок ч. 10.

Цїна одного примірника лиш 1 кор. Наклад невеликий! 948 1—1

Загальні Збори

Краєвого Союзу для збуту худоби

стов. зарєєстрованого в обмеженю порукою у Львові ул. Осолїєських ч. 15. відбудуть ся в четвер дня 16. мая 1918. р. о год. 4, по полудни в сали засідань „Сільського Господаря“ при ул. Зіморовича ч. 20. І. пов. а таким порядком днєвним:

- 1) Відчитанє протоколу з попередних загальних зборів.
- 2) Звіт упрази а діяльності і замкненє рахунків за р. 1913 та 1914—1917.
- 3) Звіт контрольної комісії з вєскою на уділенє упрази абсолюторїї.
- 4) Розділ чистого зиску.
- 5) Доловяючий вибір членів Надзїрної Ради.
- 6) Затвердженє вибору директора і заступника.
- 7) Внески і запити членів.

Звіт, замкненя рахунковї і білєнє за повисші роки адмінїстраційні вложєні до перєрагяду членів в льокалі Союзу у Львові при ул. Осолїєських ч. 15. П. пов.

В разї колиби в означенїй годинї не прибуло на збори достаточне число членів, котрих присутність є вичагана статугом для комплегу потрібного до важности рішенє зборів, відбудуть ся зборя в тїм самїм днї і з тїм самїм порядком днєвним о годинї 5 по полудни без огляду на число присутних членів. Львів, дня 2. мая 1918.

Надзїрна Рада.

Звичайні Загальні Збори

Товариства

„Союз Українок“

відбудуть ся в пємедїок для 20 мая 1918 о год. 4. по пол. в салї Тов. „Бєсіал“ у Львові, вулиця Костюшки ч. 1, а слїдуючїм днєвним порядком:

1. Відчитанє протоколу з попередних Загальних Зборів.
2. Звіт секретарки і каснерки, провідниць оєкції і референтки філії.
3. Звіт контрольної комісії і уділенє абшнєторїї Головному Видїлові.
4. Вибір нового Видїлу.
5. Внески членів.

На случай неспрїсутности приписаного члєна членів відбудуть ся Загальні Збори вичлєчно о год. 5. попол. в тїм самїм днєвним порядком.

Євгенія Манарушєва председатєлка. Марія Саванїчук секретарка.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

„Українського Консума“

відбудуть ся в укр. гімназії (Ругольського 20) на П. поверсі в суботу дня 11. мая 1918 о 4 год. днї попол. а днєвним порядком:

1. Справа абсолюторїї Дирекції за рік 1917.
2. Вибір Надзїрної Ради.
3. Внесєня і інтерпєляції.

1015 1—1 Надзїрна Рада.

Загальні Збори

відпоручників кружків госпєд. тов. „Сільський Господар“ підгєсцького повіту

відбудуть ся дня 9. мая 1918 р. о год. 11. в рєд пол. в поміщеню каси „Народній Дїл“ в Підгайцях зі слїдуючим днєвним порядком:

1. Звіт в дотєпершнїй діяльності.
2. Звіт делегатів до рїльничї ради.
3. Доповненє Видїлу.
4. Вибір делегатів на Збори Загальної Ради.
5. Внески і замити.

За Виділ: о. І. Навляцький голова. Н. Мєстєнїй секретар. 1010 1—3

Нова книжка:

Техніка у світовій війні.

Популярнїй опис рїзких воєнних вїзрядів створєних в морських. — Ілїюська ЮРІЯ ЛЕВИЦЬКА

Богато світлин і рисунків. — В книжцї говорять про важнїх приєднань, екрант, пушки, гаубїцї, вєдїли, авїа, панцерні, потяги, кораблі, коужельє, дриновтє, вєдїли, човєн, бездротївий телеграф, турбіни, котори топили.

Цїна К 2-80, на порто звичайнє треба 10 сот., на вичучєнє 40 сот. Вєсклає зєнє на готїлку вперєд зєнє Канцєларія Тов. „Прєсвіта“ Львів, Ринок 10. 14 21—3

Заклад купєлєвий

В Криницї-Здрїї

будє відчинєний як попередних лїт з днєм 15. мая с. р.

І. сезон трєває від 15. мая до 30. червня.

ІІ. сезон трєває від 1. липня до 25. сервня.

ІІІ. сезон трєває від 26. серпня до 10. жовтня.

Ц. к. Заряд купєлєвий. XV. 1—3

З друкарні „Дїла“ Львів, Ринок ч. 10.